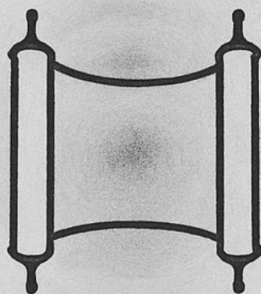

בס"ד

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הנ"ל

Dedicated To:

אילנה דבורה בת שרה מרים
May Hashem pour Shefa upon you

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הנ"ל

Introduction

In this Maamer, the Alter Rebbe redefines what it means to serve G-d in the midst of ordinary life. Far from portraying spiritual elevation as the domain of the secluded mystic, he reveals the hidden grandeur of the *baal ha'asakim* — the person enmeshed in worldly work, family, and struggle. This discourse explores how the descent of the soul into the body and into the distractions of daily life is not a fall, but a Divine mission. By entering the world's noise and confusion, the soul gains the capacity to transform chaos (*Tohu*) into harmony (*Tikkun*), passion into love, and limitation into connection with the Infinite. Through mitzvos, prayer, and the sanctification of material existence, the Alter Rebbe charts a path toward the deepest union — one that touches not only G-d's light, but His very Essence.

Explanation on the above — to understand the concept that the prayer of the businessman should be on a higher level, etc. It is necessary to clarify the matter of the descent of the soul, which is the Divine spark, into this world in a body and an animal soul, to be constantly preoccupied with thoughts and worries of livelihood and the vanities of this world.

ביאור על הנ"ל להבין הענין שתפלת הבעל עסק יהיה במדרגה גבוהה כו'. צריך להבין ענין ירידת הנשמה שהיא הניצוץ אלקות בעולם הזה בגוף ונפש הבהמית להיות טרוד תמיד במחשבות ודאגות הפרנסה בהכלי העולם הזה.

And this is a great descent. It is necessary to say that this descent is for the sake of ascent — for after it descended and was clothed in the body and animal soul, it can rise higher and higher through the love of “with all your might,” which is without limit.

וזהו ירידה גדולה. מהכרח לומר שירידה זו היא צורה עליה. שלאחר שירידה ונתלבשה בגוף ונפש הבהמית תוכל לעלות למעלה מעלה על ידי אהבת בכל מאדו שהוא בלי גבול.

As our Sages said: “Good — this refers to the Angel of Life; very — this refers to the Angel of Death,” etc. And this is specifically through the love that comes from the animal soul.

במאמר רז"ל טוב זה מלאך חיים, מאד זה מלאך המות כו', וזהו דוקא על ידי האהבה הבאה מנפש הבהמית.

As we see below, the strength of the animal is greater than the strength of the human; likewise, above, our Sages said: “In the place where penitents stand, the perfectly righteous cannot stand.”

כמו שאנו רואים למטה שפח הבהמה גדול מפח האדם, כן למעלה אמרו רז"ל במקום שבעלי 'תשובה עומדים צדיקים כו'.

And this is because the level of the baal teshuvah is with greater force and intensity, since the quality of the animal soul is from the world of Tohu.

והיינו מפני שבהינתן בעל תשובה הוא בחילא תירא ובכח והתגברות גדול, והיינו מפני שבהינתן נפש הבהמית הוא מבהינתן עולם התוהו.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג'ל

“And these are the kings who reigned...” The quality of Tohu is higher than the quality of Tikkun, as it is written: “Who reigned before there reigned a king over the children of Israel,” which is the level of Tikkun.

To understand all this, behold it is stated in the Midrash: “At first, it arose in thought to create the world with the attribute of judgment; He saw that the world could not endure, so He associated the attribute of mercy with it,” etc.

And the meaning is not, as people think, that the attribute of judgment is a form of restriction or withholding of influence; for the attribute of Gevurah is one of His attributes, as it is written (I Chronicles 29): “Yours, O Hashem, are the greatness and the power,” which are the ten sefirot of Atzilus that give life and existence from nothing to something.

Moreover, it is written (Deuteronomy 12): “For the blood is the soul,” that the principal life-force of man is the blood; and blood comes from the aspect of Gevurah, the attribute of judgment.

Rather, the meaning of the attribute of judgment is the aspect of Gevurah — meaning intensity — that the vital power from the light of the Infinite comes in greater force than from the aspect of Chesed, which is drawn downward, but comes in a state of coolness.

Whereas the aspect of Gevurah — where the vitality from the Infinite Light comes with very great intensity — therefore, when it descends through the chain of worlds, it becomes the aspect of judgment: whoever is not fit to receive the flow cannot receive it, because the life-force is drawn in such great intensity.

In contrast, the aspect of Chesed, where the vitality comes with coolness, can draw and extend downward to the lowest levels; but the aspect of Gevurah is vitality in intensity — the level of the seven kings, which is the world of Tohu; therefore, the ten sefirot in the world of Tohu are called “kings.”

ואלה המלכים אשר מלכו בו'. ובחינת התהו הוא למעלה מבחינת התיקון, כמו שנאמר אשר מלכו לפני מלך מלך לבני ישראל שהוא בחינת התיקון.

ולבין כל זה, הנה איתא במדרש: בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במדת הדין, ראה שאין 'העולם מתקיים', שיתף מדת הרחמים בו.

ואין הפירוש כמו שהעולם סוכרים שמדת הדין היא בחינת צמצום ומניעת ההשפעה, כי הרי בחינת גבורה היא אחת ממדותיו יתברך, כמו שכתוב (דברי הימים א' כ"ט): לך ה' הגדולה והגבורה, שהם עשר ספירות דאצילות המתיים ומתהוים מאין ליש.

ועוד הנה פתוב (דברים י"ב): כי הדם הוא הנפש, שעקר חיות האדם הוא הדם, ודם נמשך מבחינת גבורה מדת הדין.

אלא הפירוש מדת הדין הוא בחינת גבורה לשון תגבורת, שכל החיות מאור אין-סוף בא בהתגברות יתר מבחינת הסוד שהוא נמשך למטה מטה, אבל הוא בא בבחינת קרירות.

משאין בן בחינת גבורה שבה החיות מאור אין-סוף בהתגברות רב למאד, על-כן ממילא נמשך בדרך השתלשלות למטה נעשה בחינת דין: מי שאינו ראוי לקבל השפעה אינו יכול לקבל, מפני שהחיות נמשך בהתגברות רבה.

משאין בן בחינת סוד שבו החיות בא בקרירות, יכול למשוך ולהתפשט למטה מטה, אבל בחינת גבורה הוא החיות בהתגברות — בחינת ז' מלכים, והוא עולם התהו, שלכן נקראו "ספירות שבועולם התהו בשם מלכים".

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג"ל

And according to Kabbalah, it is explained that the quality of Tohu is an abundance of light and a paucity of vessels, whereas the quality of Tikkun is the opposite.

The meaning of “abundance of light” is that the light and vitality came in great intensity, for all ten sefirot were in great force — for example, the quality of Chesed was the attribute of kindness in great strength, and so too with all ten sefirot.

And therefore there was no inter-inclusion of the attributes, that Chesed be included with Gevurah and vice versa, because each quality and attribute existed with great power and intensity.

Therefore, one could not be included with its opposite, and each attribute remained on its own.

And this is the meaning of “He saw that the world could not endure,” because from this state there could not be a rectified world; for the rectification of the world required the aspect of Tikkun, meaning the system of lines — the inter-inclusion of attributes with one another.

And this is the aspect of abundance of vessels and reduction of light — that the light and vitality do not come in intensity, but rather the aspect of Chesed in coolness.

And therefore there can be the inter-inclusion of Chesed and Gevurah, two opposites.

As our Sages said (Avos, ch. 5): “To make known how long-suffering He is — for all the generations would anger Him until Abraham our father came,” etc.

Because the attribute did not manifest in great intensity, there was drawn forth patience and forbearance.

On the contrary, there can be two absolute opposites, as we find in the building of the Beis HaMikdash: the joy was exceedingly great, as Shlomo said Shir HaShirim, for there was never such joy since the creation of the world.

As it is written (I Kings 8): “For the glory of Hashem filled the House,” meaning that fire descended from above — the revelation of the Shechinah below.

ועל־פי הקבלה מבוֹאֵר שְׁבִחֵינָה הָיָה הוּא רַבּוּי הָאוֹר וּמַעוֹט כָּלִים, וּבְחִינַת הַתִּיקוּן הוּא בְּהִפּוּךְ.

פִּירוּשׁ רַבּוּי אוֹר, שְׁהָאוֹר וְהַחַיּוּת בָּא בְּהִתְגַּבְּרוּת רַבָּה, כִּי כָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת הָיוּ בְּתִגְבּוּרַת רַבָּה, כְּמוֹ בְּחִינַת חֶסֶד הָיְתָה מִדַּת חֶסֶד בְּהִתְגַּבְּרוּת רַבָּה, וְכֵן כָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת.

וְגַם לְכֵן לֹא הָיָה הִתְפַּלְלוֹת הַמִּדּוֹת לִהְיוֹת כָּלוּל חֶסֶד גְּבוּרָה, מִפְּנֵי שֶׁכָּל בְּחִינָה וּמִדָּה הָיְתָה בְּכַח וְהִתְגַּבְּרוּת רַבָּה.

לְכֵן לֹא הָיְתָה יְכוּלָה לְהִתְפַּלֵּל עִם הַפָּכָה, וְהָיְתָה כָּל מִדָּה בְּפָנֶי עֲצָמָה.

וְזֶהוּ שֶׁרָאָה שְׂאִין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם, כִּי מִזֶּה אֵינוֹ יְכוּל לִהְיוֹת תִּיקוּן עוֹלָם, וּלְצוּרָה תִּיקוּן עוֹלָם הָיָה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּחִינַת תִּיקוּן, הֵינּוּ בְּחִינַת קוּיִם הִתְפַּלְלוֹת הַמִּדּוֹת זֶה בְּזֶה.

וְהוּא בְּחִינַת רַבּוּי כָּלִים וּמַעוֹט אוֹר, שְׁהָאוֹר וְהַחַיּוּת אֵינֶם בָּאִים בְּהִתְגַּבְּרוּת, רַק בְּחִינַת חֶסֶד בְּקִרְרִירוֹת.

וְלִזֶּה יְכוּל לִהְיוֹת הִתְפַּלְלוֹת חֶסֶד גְּבוּרָה, שְׁנֵי הַפָּכִים.

וּכְמֵאמֶר רַז"ל (בְּפֶרֶק ה' דְּאָבוֹת): לְהוֹדִיעַ כְּמָה אָרוּךְ אִפִּים לִפְנֵינוּ, שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבָאִין עַד 'שָׁבָא אֲבִרָהּם אֲבִינוֹ כּו'.

שֶׁמִּפְּנֵי שְׂאִין הַמִּדָּה בָּאָה בְּהִתְגַּבְּרוּת נִמְשָׁךְ לִהְיוֹת אָרוּךְ אִפִּים וְסִבְלָנוּת.

וְאֲדָרְבָּה, יְכוּל לִהְיוֹת שְׁנֵי הַפָּכִים בְּתַכְלִית, כְּמוֹ שֶׁמִּצִּינוּ בְּבִנְיַן בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ שֶׁהָיְתָה הַשְׁמֵחָה גְּדוּלָּה עַד מְאֹד כְּשֶׁאֶמַר שְׁלֹמֹה שִׁיר הַשִּׁירִים, שֶׁלֹּא הָיְתָה בְּזֹאת מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם.

וּכְמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְלָכִים א' ח'): כִּי מָלָא כְבוֹד ה' אֶת הַבַּיִת, שֶׁבָּא הָאֵשׁ מִלְּמַעְלָה — הֵינּוּ בְּחִינַת גִּילּוּי הַשְׁכִּינָה לַמָּטָה.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הנ"ל

Thus, there was great joy; yet at that very same time, it is stated (Jeremiah 32): “For through My anger and My wrath this city has been to Me,” because he took Pharaoh’s daughter, etc.

נמצא שהיתה השמחה רבה מאד, ועל אותו הפרק נאמר (ירמיה ל"ב): כי על אפי ועל חמתי היתה לי העיר הזאת למן היום אשר בנו אותה, ממה שלקח 'בת פרעה כו

Thus, two opposites coexisted at one time and moment — and this was because He combined the attribute of mercy, and the world of Tikkun came into being, wherein the attributes could include one another.

נמצא שהיו שני הפכים יחד בעת ובזמן אחד, והיינו על-ידי ששיתף מדת הרחמים ונעשה עולם התיקון, יכול להיות התכללות המדות זה בזה

For since the attribute and its revelation did not proceed in the intensity and abundance of light, therefore the vessel was able to contain both qualities together.

שמאחר שאין המדה והתגלותה הולך ברבוי ובהתגברות האור, אז הקלי יכולה להכיל גם שתי הבחינות יחד

Behold, the soul of man is from the level of Atzilus, the world of Tikkun; therefore, the soul includes within itself all the attributes, as explained in Tanya.

והנה נשמת האדם היא מבחינת אצילות עולם התיקון, ולכן הנשמה כלולה מכל המדות, כמבואר בתניא

In contrast, the angels — their source is from the world of Tohu: the camp of Michael, the camp of Gabriel — each one is a separate line unto itself.

מה שאין כן המלאכים, שרשם מבחינת עולם התהו — מחנה מיכאל, מחנה גבריאל, כל אחד קו בפני עצמו

The camp of Michael is only the aspect of love, in great intensity; and the camp of Gabriel is only the aspect of fear, in great intensity — the prince of water, the prince of fire.

מחנה מיכאל הוא רק בחינת אהבה בהתגברות מאד, ומחנה גבריאל הוא רק בחינת יראה בהתגברות רבה — שר של מים, שר של אש

And from this extends the level of the Divine Chariot: the face of the lion on the right, the face of the ox, etc.

ומנה נמשך בחינת המרכבה — פני אריה אל הימין, פני שור וכו

Now, concerning the soul of man, our Sages said: “There are three partners in man — the Holy One, blessed be He, gives him the soul.”

והנה בנשמת האדם אמרו רז"ל: ג' שתפין באדם — הקדוש ברוך הוא נותן בו נשמה

And the vitality of the souls of animals and birds is from the aspect of “the face of the lion, the face of the ox,” etc., and their source is from the world of Tohu.

וחיות נפש בהמות והעופות הם מבחינת פני אריה פני שור וכו', ומקורם מעולם התהו

Therefore it is said of man: “Back and front You have formed me” — for from the aspect of Tikkun, in the chain of worlds, the level of man is higher, since the level of animals has fallen very, very low.

ולזה נאמר על האדם: אחר וקדם צרתני, שמצד בחינת התיקון בהשתלשלות, בחינת אדם היא במדרגה גבוה יותר, שבחינת בהמות נפלו למטה מטה מאד מאד

However, in their source they are in a much higher level, for they are from the world of Tohu — “before there reigned a king over the children of Israel,” as is known.

מה שאין כן במקורם הם במדרגה גבוה יותר, שהם מבחינת עולם התהו לפני מלך מלך וכו' בנודע

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג'ל

Therefore, the love that comes from the animal soul is exceedingly high — the level of “with all your might,” which is beyond limitation — because it comes with greater force and intensity, as the root of the animal soul is from the level of Tohu, as explained above.

Only that it fell in the breaking of the vessels very far below, into physical labor and worldly separation; yet, when it is refined and elevated upward in prayer, then it expresses itself in great intensity — the love of “with all your might.”

As our Sages said: “The reason I did not tell you at night was because I had not eaten meat of an ox,” etc.; thus, the eating of meat gives man strength and an increase of intellect, as it is written: “And wine gladdens the heart of man.”

And nevertheless, below, man is on a higher level than they, beyond comparison; yet, in their source, they are higher than the level of man, for they are from the world of Tohu.

And according to Kabbalah, this is called “the superiority of light that comes from darkness” specifically.

And this occurs through meditation during prayer — when a person contemplates how he is occupied all day, pursuing his livelihood, his food and bread, whose vitality derives from the constellations, as our Sages said: “There is no blade of grass below that does not have a star above that strikes it and tells it to grow.”

And the constellations draw from the seventy ministers, and the ministers receive from the residue of the Ofanim, and the Ofanim receive from the aspect of Malchus, as it is written: “Your kingdom rules over all.”

Yet, relative to His Essence and Being, there is no comparison at all, for all of that is but a radiance and illumination alone.

And this is the meaning of Rabbi Akiva’s saying: “If to those who transgress His will it is thus, how much more so to those who perform His will,” for there the delight is infinite.

As it is written: “His splendor is upon earth and heaven,” meaning that the levels of “earth and heaven” — the immanent

ועל כן האהבה הנבואה מצד נפש הבהמית היא למעלה מעלה, בחינת בכל מאדך שלמעלה מהכלי, מפני שהיא בחיילא ותירא שבאה בהתגברות רבה, ששרשה של נפש הבהמית הוא מבחינת התהו כנזכר לעיל.

רק שנפלה בשבירת הכלים למטה מטה מאד, בעבודה גשמית להיות נפרדים, אבל כשנבחרת ועולה למעלה בתפלה, אז היא בהתגברות רבה — אהבת בכל מאדך.

ובמאמר רנ"ל: והאי דלא אמינא לך באורתא — דלא אכלי בשרא דתורא וכו', נמצא שמאכל הבשר נותן כח ותוספת מוחין באדם, וכמו שכתוב: ויין ישמח לבב אנוש.

ועכ"ז למטה האדם במדרגה גבוה יותר מהם ואין ערוך כו', אבל בשרשם הם למעלה מבחינת האדם, שהם מעולם התהו

ועל-פי הקבלה נקרא זה יתרון האור מתוך החושך דוקא.

והיינו על-ידי ההתבוננות בתפלה, איך שטרוד כל היום ורודף אחר פרנסתו — מזון ולחם, שחיותו הוא מן המזלות, כמאמר רנ"ל: אין לה עשב למטה 'שאין לו מזל כו'

והמזלות נמשכים מבחינת שבעים שרים, והשרים מקבלים משמרי האופנים, והאופנים מקבלים מבחינת מלכות, כמו שכתוב: מלכותך מלכות כל-עולמים.

אבל לגבי מהותו ועצמותו אין ערוך, שהוא רק בחינת זיו והארה בלבד.

וזהו ענין מאמר רבי עקיבא: אם לעוברי רצונו כך — לעושי רצונו על אחת כמה וכמה, ששם הוא התענוג עד אין קץ.

וכמו שכתוב: הודו על-ארץ ושמים — שבחינת ארץ ושמים, ממלא וסובב, הם רק בחינת הוד וזיו

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג"ל

and encompassing lights — are only aspects of splendor and radiance.

Whereas for the Jewish people, His close nation, their connection is to His very Essence and Being.

From this, one's soul should ignite with powerful passion, with great intensity and longing, to cleave to Him, as it is written: "Whom have I in heaven? And with You I desire nothing on earth."

And this is the meaning of "Blessed are You, King of the world, Who sanctified us with His commandments..." — for that which flows and is drawn below to be the immanent and encompassing light is the aspect of "King of the world," and "His sovereignty rules over all."

But the love and yearning of the souls of Israel to cleave to Him — to His Essence and Being — "Who sanctified us," refers to the supreme delight without end, from the expression "in which one is happy."

"Sanctified us with His commandments..." — for through the commandments they draw down the supreme delight, as with the tallis, and so forth.

And this is the meaning of the verse: "For this is as the waters of Noah to Me," for the toil of earning a livelihood, as explained above, is the level of "the waters of Noah."

Just as it was in the Flood — for the meaning of the Flood is not that it came to remove the wicked from the world, for that could have been done in a moment without water.

As it is written concerning Pharaoh, "And she hid him," etc. The Flood, however, was to purify the world, for at first "the earth was filled with violence," meaning that they drew down forces of impurity; therefore it was necessary to purify the world through the aspect of water that purifies.

This is the aspect of rain — "the might of rains" — which is from the level of Tohu. When rain descends in an orderly and gradual manner, it is from the aspect of Chesed, causing the growth of seeds, etc.

מה־שֶׁאֵין כֹּן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ — לְבַחֲנֵת מַהוּתוֹ וְעֲצָמוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ

מִזֶּה תִתְלַהֵב נַפְשׁוֹ בְּהִתְגַּבְּרוֹת בְּחִילָא יִתִּירָא, בְּתַשׁוּקָה וּבְחִפְזָה לְדַבָּקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכִמּוֹ שֶׁכָּתוּב: 'מִי־לִי בַשָּׁמַיִם וְעַמִּי לֹא־חִפְצָתִי כּוֹ

וְזֶהוּ: בָּרוּךְ אַתָּה מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו כּוֹ — שֶׁמָּה שֶׁנִּשְׁפָּע וְנִמְשָׁק לְמִטָּה לְהִיּוֹת מְמַלָּא וְסוֹכֵב הוּא בְּחִינַת מֶלֶךְ הָעוֹלָם, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה

אֲבָל אֶהְבֵּת וְתַשׁוּקָת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לְדַבָּקָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּמַהוּתוֹ וְעֲצָמוּתוֹ — אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ, שֶׁהוּא 'בְּחִינַת תַּעֲנוּג הָעֲלִיּוֹן עַד אֵין קֵץ, לְשׁוֹן בְּאַשְׁרֵי כּוֹ

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו כּוֹ, שֶׁעַל־יְדֵי הַמִּצְוֹת הֵם מְמַשְׁכִּים 'תַּעֲנוּג הָעֲלִיּוֹן, כִּמּוֹ טְלִית וְכוּ

וְזֶהוּ: כִּי מִי־נֵחַ זֹאת לִי — כִּי שֶׁעֲבוֹד הַפְּרָנְסָה כְּנֻזָּכָר לְעֵיל הוּא בְּחִינַת מִי־נֵחַ

כִּמּוֹ שֶׁהִיא בְּמַבּוּל — שֶׁאֵין הַפִּירוּשׁ שֶׁהִיא הַמַּבּוּל לְהַעֲבִיר הָרָשָׁעִים מִן הָעוֹלָם, כִּי לִזֶּה לֹא הִיא נִצְרָךְ הַמִּים, כִּי בְּרַגַע אַחַת הִיא נַעֲשֶׂה

וְכִמְשָׁל כִּמּוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּפָרְעֹה: וַתַּצְפְּנֶהוּ כּוֹ. רַק הַמַּבּוּל הִיא כְּדִי לְטַהֵר הָעוֹלָם, כִּי בְּתַחֲלָה וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חֲמָס כּוֹ, שֶׁהֵם הַמְּשִׁיכֵי קִלְפוֹת כּוֹ, שֶׁלִּזֶּה הִיא צְרִיךְ לְטַהֵר הָעוֹלָם עַל־יְדֵי בְּחִינַת מִים הַמְּטַהְרִים

וְהוּא בְּחִינַת גִּשְׁם — גְּבוּרוֹת גִּשְׁמִים — שֶׁהוּא מְבַחֲנֵת הַתָּהוּ. וְכִשְׁנִמְשָׁכִים הַגִּשְׁמִים בְּסֹדֵר וְהִדְרָגָה, הוּא בְּחִינַת חֶסֶד, וּמִצְמִית זָרָעִים כּוֹ

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג'ל

In contrast, the Flood came down with severity — with great intensity and force — which is from the world of Tohu, the “Chesed of Tohu.” To purify the earth required an illumination from the world of Tohu, which is above the world of Tikkun, but it was an immense and overwhelming radiance, a strong outpouring from the aspect of Tohu.

Therefore, “He blotted out all existence,” for they were unfit to receive.

And this is the meaning of “The mountains were covered fifteen cubits,” etc. — the mountains represent the aspect of Tikkun, the inter-inclusion of attributes, as with Abraham who called Him “mountain.”

And the distractions and worldly thoughts from the animal soul are likewise from the world of Tohu, and are called “the waters of Noah,” etc.

And this is “And Hashem said to Noah: Come, you and all your household, into the ark.” The ark (Teivah) represents the combinations of letters, for “Noah” signifies Shabbos, as translated: “He rested and was comforted.”

And the meaning is not rest in essence, but as a man rests from his labor.

As it is written: “And the fifteenth was rest...” — rest after war; the level of “Noach,” the repose of spirit.

There are two levels of “Noach” — two levels of Shabbos: the lower Shabbos and the upper Shabbos, “a day that is entirely Shabbos.”

And the level of prayer is also called the level of “Noach,” the level of Shabbos.

And all the weekday prayers ascend on Shabbos, for on Shabbos the worlds are elevated; during the six weekdays there is the refinement of the 288 sparks, the aspect of Malchus which descends into Beriah, Yetzirah, and Asiyah — “and her feet descend,” etc.

And within this there are different times, such as midnight, etc.

משאין פן המבול, שהיו יורדים בגבורה — הג'ל
 בהתגברות רבה ובכח גדול — שהוא מעולם התהו,
 חסד דתהו. לטהר הארץ היה צריך להיות הארה
 מעולם התהו, שלמעלה מעולם התיקון, רק שהיתה
 הארה רבה ועצומה בהתגברות רבה מבחינת התהו

ולזה: וימחה את כל היקום, שלא היו ראויים לקבל

וזהו: ויכסו ההרים חמשי-עשרה אמה כו' — פירוש,
 הרים הוא בחינת תיקון, התפללות המדות, כאברהם
 'שקרא אותו הר כו'

והטרדות ומחשבות עולם הזה מנפש הבהמית הם גם
 'פן מעולם התהו, ונקראים מיינח כו'

וזהו: ויאמר ה' לנח, בא אתה וכל ביתך אל-התבה.
 תבה היא בחינת צירופי אותיות, כי נח הוא בחינת
 'שבת, כתרוממו: וישבת ונח כו'

ואין הפירוש שבייתה בעצם, רק כאדם ששוכת
 ממלאכתו

וכמשל: ונח בן משה-עשר כו', שבייתה אחר מלחמה
 כו', בחינת נוח — נוחות דרוחא

ויש שתי בחינות נוח — שתי בחינות שבת: שבת
 תמאה ושבת עילאה, יום שכלו שבת

ובחינת תפלה נקראת גם פן בחינת נוח, בחינת שבת

וכל תפלות החול מתעלות בשבת, כי בשבת הוא
 עלית העולמות; שכל ששת ימי המעשה הוא בירורי
 רפ"ח נצוצין — בחינת מלכות שיורדת בבריאה
 'יצירה עשיה, ורגליה יורדות כו'

ויש בזה עתים שונים, כמו חצות לילה

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג"ל

And all six weekdays are the aspect of Divine utterances —
 “And G-d said: Let there be light,” “Let there be a firmament,”
 and so on.

But on Shabbos, the worlds of Beriah, Yetzirah, and Asiyah are
 elevated into Atzilus — the level of Tikkun — for “He and His
 life-forces are one, He and His vessels are one.”

Meaning: “life-forces” refers to the lights, and “vessels” to the
 containers — all united as one within them.

As it is written: “Yours, Hashem, is the greatness and the
 power,” for in Atzilus the attributes of greatness (Chesed) and
 might (Gevurah) are in the state of “Yours,” completely united
 — the level of Tikkun.

Similarly, in prayer, too — every action done throughout the
 day, whether in earning sustenance or even in Torah study —
 becomes elevated in prayer through the love of “with all your
 might.”

And this corresponds to the lower Shabbos, wherein the worlds
 of Beriah, Yetzirah, and Asiyah are elevated into Atzilus.

But in the future, there will be “the day that is entirely Shabbos”
 — meaning that Atzilus itself will be elevated higher and higher.

Not as it is now, when after Shabbos there must be weekdays —
 meaning that Atzilus must refine Beriah, Yetzirah, and Asiyah
 — but in the future, Atzilus will itself ascend and no longer need
 to refine the lower worlds.

For “the spirit of impurity I will remove,” and “death will be
 swallowed up,” “the woman of valor will crown her husband,”
 and “the female will surround the male,” as explained elsewhere.

And this is the meaning of the verse: “Many waters cannot
 quench the love.” The “many waters” are the distractions of this
 world, which stem from the world of Tohu; the “rivers” are the
 thoughts that flow like a river that moves and goes.

For even within the realm of Tohu there are also two levels —
 “waters” and “rivers” — yet neither can extinguish the love that
 comes from the Divine soul with intensity, as it is written: “And
 with You I desire nothing.”

וכל ששית ימי המעשה הם בחינת השפעות — ויאמר
 אלקים יהי אור כו', יהי רקיע.

ובשבת מתעלים בי"ע בבחינת אצילות, בחינת תיקון,
 כי איהו וסיוהי חד [איהו] וגרמוהי חד.

פירוש, סיוהי אורות וגרמוהי כלים — הפל חד
 בהון.

וכמו שכתוב: לך ה' הגדולה והגבורה, ששבת
 אצילות, בחינת גדולה וגבורה הם בבחינת לך,
 ומיוחדים בתכלית — בחינת תיקון.

וכן בתפלה גם כן, כל המעשה אשר יעשה בכל יום
 — במזון או אפילו תלמוד תורה — מתעלה בתפלה
 על-ידי אהבת בכל מאד.

וזהו שבת תתאה, שפה מתעלים בי"ע בבחינת
 אצילות.

אבל לעתיד לבוא יהיה יום שכלו שבת, פירוש
 שיתעלה בחינת אצילות למעלה מעלה.

ולא כמו עתה, שאחר השבת צריך להיות חול —
 הינו ששבת אצילות מבררת בי"ע — ולעתיד
 יתעלה בחינת אצילות, ולא יהיה צריך עוד לברר
 בי"ע.

כי את רוח הטמאה אעביר, ובלע המנות כו', אשת חיל
 עטרת בעלה, ונקה תסובב גבר, וכמבואר במקום
 אחר, ודי למיבין.

וזהו פירוש הפסוק: מים רבים לא יוכלו לכבות את
 האהבה. מים רבים הם טרדות עולם הזה, שהם
 מעולם התהו, ונהרות הם המחשבות שנמשכות כמי
 נהר דגדי ואולי.

כי בבחינת התהו יש גם כן שתי בחינות — מים
 ונהרות — ולא יוכלו לכבות את האהבה הבאה מכת
 'נפש האלקית בהתגברות, ועמד לא חפצתי כו'.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג'ל

“If a man would give all the wealth of his house for love, he would be utterly despised.” The meaning of “his house” is the level of Chochmah (wisdom), as it is written: “With wisdom is a house built.”

“The wealth of his house” refers to the inner dimension, as it is written: “By knowledge shall the chambers be filled with all precious and pleasant riches” — this being the aspect of the reasons (ta’amei) of Torah, corresponding to the upper and lower Gan Eden, for “the Torah emerges from Chochmah.”

And if “a man” — meaning a man of war — would give all this, to reach the level of Chochmah and to delight in the radiance of the Shechinah through comprehension, this would still be only a mere ray and reflection.

For this comes only through the aspect of “a man of war” — the multitude of contractions (tzimtzumim) — until there can exist the level of Chochmah, the radiance of the Shechinah.

But the level of love mentioned above — “and with You I desire nothing” — is not for the sake of receiving reward, that is, not for the World to Come or the upper or lower Gan Eden, but rather, “and with You,” meaning to His Essence and Being, may He be blessed — to Him, not to His attributes.

And how is it possible to draw down His very Essence and Being? It is through the mitzvos.

For the 613 mitzvos of the Torah and the 7 rabbinic mitzvos make 620 pillars of light — the gematria of “Kesser” (Crown).

Just as a pillar extends from above to below, so too the mitzvos extend from the level of Galgalta — Kesser — which mediates between the Emanator and the emanated.

For how can one draw from His Essence and Being below? It is through the mitzvos — the 248 “organs of the King,” as it is written: “And His right hand embraces me.”

Like the analogy of one who embraces another out of inner love — though he cannot grasp the other’s essence, he holds him through the body and its limbs.

אם-יתן איש את כל הון ביתו באהבה — בזה יבזוז לו. פירוש "ביתו" הוא בחינת חכמה, כמו שנאמר: בַּחֲכָמָה יִבְנֶה בַּיִת.

הון ביתו" הוא פנימיות, כמו שכתוב: בְּדַעַת חֲדָרִים יִמְלֵאוּ כָּל הוֹן יָקָר וְנָעִים, והוא בחינת טעמי התורה, והוא בחינת גו'עֵדוֹן הַעֲלִיּוֹן וְהַתַּחְתּוֹן, ואורייתא מחכמה נפקת.

ואם יתן איש — בחינת איש מלחמה — שִׁלְהִיּוֹת בחינת חכמה, להיות נהנין מזיו השכינה בבחינת השגה, הוא רק בחינת זיו והארה בלבד.

והוא על-ידי בחינת איש מלחמה — הוא ריבוי הצמצומים — עד שיוכל להיות בחינת חכמה, זיו השכינה.

אבל בחינת האהבה הנזכרת לעיל — ועמך לא חפצתי כו' — שלא על מנת לקבל פרס, הינו עולם הבא, גו'עֵדוֹן הַעֲלִיּוֹן וכו', כי אם ועמך — למהותו ועצמותו יתברך, אליו ולא למדותיו.

ואיך יוכל למשוך בחינת מהותו ועצמותו? הוא על-ידי המצוות.

פי תרי"ג מצוות דאורייתא וז' מצוות דרבנן — הם תר"ך עמודי אור, גימטריא קתה.

וכמו שהעמוד הוא מלמעלה למטה, כך גם המצוות הן מבחינת גלגלתא — בחינת קתה — הממצע בין מאציל לנאצל.

פי איך יכול למשוך ממהותו ועצמותו יתברך למטה — הוא על-ידי המצוות, רמ"ח אברין דמלקא, וכמו שכתוב: וימינו תחבקני.

כמשל החובק את האדם מפני אהבת פנימיותו, שהוא חכם ביותר וכדומה, רק שאינו יכול לתפסו אלא על-ידי הגוף ואבריו.

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג"ל

So too, metaphorically speaking, through the mitzvos — the 248 commandments — we can draw His very Essence and Being, which are His will, blessed be He.

And this is the meaning of “to be absorbed in the body of the King” — this refers to the mitzvos.

And this is what we say in the Shema: “Hear O Israel, Havayah is our G-d” — this is the unification of Abba and Imma, the two companions, etc. “Havayah is One” — the unification of Ze’ir Anpin and Nukva; “Blessed be the Name of the glory of His kingdom forever and ever” — the lower unification.

All of this is the level of “unification,” meaning that the Divine light is drawn downward and they become one.

In contrast, the performance of the mitzvos — “And these words which I command you today.” “I” (Anochi) is the level of Kesser, through “And you shall speak of them,” for speech in Torah is also a positive commandment.

And this is the meaning of “If a man would give all the wealth of his house” — referring to the upper and lower Gan Eden, the level of Chochmah, the reasons of Torah — “he would be utterly despised,” for these are but a mere radiance and reflection.

But in love — “and with You I desire nothing,” etc. — it is directed to Him alone, not to His attributes, but to His very Essence and Being.

And this is the meaning of “We have a little sister.” Meaning, that now it is said “This is my beloved,” etc.; but when she is elevated higher and higher through the mitzvos — to His very Essence and Being — she is called “My sister.”

The term “Achos” (sister) comes from “achin” (to join), as in the Alexandrian stitching, meaning they become one entirely — “A woman of valor is the crown of her husband.”

And there she is called “small” — a single point. For when she receives from Chochmah, she is called “great”: “Great is Your faithfulness.”

כך גם כביכול על-ידי המצוות — רמ"ח פקודין — יוכלים להמשיך מהותו ועצמותו, שהם רצונו ותבירו.

וזוהי לאשתעבא בגופא דמלכא — הוא בתיבת המצוות.

וזוהי שאנו אומרים בקריאת שמע: שמע ישראל הוי"ה אלקינו — יחוד או"א, תרין רעין כו'; הוי"ה אחד — יחוד זו"נ; ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד — יחודא תתאה.

וזוהי הכל בתיבת יחוד — הינו כשנמשך למטה והיו לאחדים.

מה שאין בן מעשה המצוות — והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום. "אנכי" הוא בתיבת קטר, על-ידי "ודברת בם", כי בתיבת הדבור בתורה הוא גם בן מצות עשה.

וזוהי "אם-יתן איש את כל הון ביתו" — בתיבת גו-עדן העליון והתחתון, בתיבת חכמה, טעמי התורה — "בוז יבוזו לו", שהוא רק בתיבת זיו והארה בלבד.

אבל באהבה — "ועמך לא חפצתי כו'" — שהיא אליו ולא למדותיו, למהותו ועצמותו ותבירו.

וזוהי "אחות לנו קטנה". פירוש: כי עתה נקרא "זה דודי" כו', אבל כשמתעלה למעלה מעלה על-ידי המצוות — למהותו ועצמותו — נקראת "אחותי".

לשון "אחותי" — מלשון "ולא מאחין" — אחי אלכסנדרי, שהיו לאחדים ממש — "אשת חיל עטרת בעלה".

ושם נקראת בתיבת "קטנה" — נקודה תדא. כי כשמתקבלת מבינת חכמה נקראת "רבה": "רבה אמונתך".

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הג'ל

And as our Sages said: “When is He called great? When He is in the city of our G-d” — meaning, when there are abundant effusions and extensions.

In contrast, when the level of Malchus is elevated ever higher — “A woman of valor is the crown of her husband” — then she becomes a single point. (See Raaya Mehemna, Parshas Terumah 158a: “And she is a crown upon his head, from the side of Segulta.”)

And it is known that a single point on high includes within it all the lower levels, as our Sages said: “The legs of the living creatures correspond to all,” “the thighs of the living creatures,” etc.

“And she has no breasts.” Meaning, that at present, flow and influence are drawn downward into the palaces of Beriah, Yetzirah, and Asiyah, and “His kingdom rules over all.”

But above — “for since it is occupied in absorbing, it does not emit” — there is no outward flow or extension at all.

“What shall we do for our sister on the day she is spoken for?” Meaning, below, “And Hashem spoke...” — “The word of the King is rule,” that is, speech constitutes a separate configuration that governs and extends to another.

In contrast, above — “that it shall be spoken *in her*” — it is in a passive form, meaning that speech there is not an independent entity, but rather *in her*, without any extension downward.

וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה: "אימתי גדול — פשהוהא בעיר אלקינו, "הינו שיש השפעות והמשכות רבות.

מה שאין כן פשנתעלה בחינת מלכות למעלה מעלה — "אשת חיל עטרת בעלה" — אז היא בחינת נקודה חדא. (ועין ברעיא מהימנא פ' תרומה דף קנ"ח ע"א: ואיהי עטרה על רישיה מסטרא דסגולתא)

וכידוע שנקודה אחת עליונה כוללת כל הבחינות התחתונות, כמאמר רבותינו זכרונם לברכה: "רגלי". "החיות כנגד כולם, שוקי החיות כו

ושדים אין לה. "פירוש: שעתה נמשך ונשפע למטה" בהיכלות דבי"ע, ומלכותו בכל משלה

מה שאין כן למעלה — "אידי דטריד למבלע לא פליט" — אינו נמשך ונשפע כלל

מה-נעשה לאחורינו ביום שידיבר בה. "פירוש: כי למטה — "וידיבר ה' כו" — "דבר מלך שלטון, הינו שבחינת הדבור פרצוף בפני עצמו, מנהיג וממשיך לאחרים

מה שאין כן למעלה — "שידיבר בה" — בחינת נפעל, שהדבור אינו בפני עצמו, רק בה, שאינו נמשך למטה

[NOTE Summary

This Maamer of the Alter Rebbe illuminates the paradox of the *baal ha'asakim* — the “man of the world” — whose prayer can reach a loftier height than that of the secluded tzaddik. The discourse explains that the descent of the soul into a body and into the toil of worldly concerns is not a degradation but a descent for the sake of ascent. The struggle of engaging with the physical, refining the animal soul, and laboring amid the “waters of many distractions” draws forth a deeper love for G-d — a love beyond measure, the level of *b'chol me'odecha*, the love born from the intensity of the animal soul rooted in the world of *Tohu*.

The Alter Rebbe traces this inner process through the cosmic structure of *Tohu* and *Tikkun*. In *Tohu*, Divine energy was abundant but lacked vessels; each attribute existed in overpowering isolation, unable to unite with its opposite — hence the “breaking of the vessels.” *Tikkun*, by contrast, is characterized by harmony: lesser

Alter Rebbe

Torah Ohr

Parshas Noach

ביאור על ה'ל

light but stronger vessels capable of containing opposites, allowing coexistence of *chesed* and *gevurah*. The human soul stems from *Tikkun*, harmonized and integrated, while the animal soul descends from *Tohu*, intense and raw. The task of man is to refine this lower force and elevate it — to transform the broken energies of *Tohu* into Divine service. This is the secret of the *baal teshuvah* who “stands where the tzaddik cannot stand,” for his passion arises from the powerful, untamed vitality of *Tohu*. Through this lens, the Alter Rebbe reinterprets the Flood: not merely a punishment but a purification — a downpour of *chesed d'Tohu*, intense waters washing away impurity and preparing the world for *Tikkun*. Similarly, the anxieties and labors of earning a livelihood — the “many waters” of the verse “Many waters cannot quench the love” — are opportunities to redeem the holy sparks fallen into materiality. When a person turns these efforts into devotion and channels them upward in prayer, he transforms the floodwaters of *Tohu* into rivers of love, fueling a fiery yearning to cleave to G-d's essence.

Ultimately, Shabbos and prayer represent the elevation of these efforts. The weekdays are the realm of Divine speech — “Let there be light,” “Let there be a firmament” — the ongoing creation of multiplicity and separation. On Shabbos, all creation ascends back into unity, “for He and His vessels are one.” Likewise, in prayer, all the mundane labors of the week rise upward through the love of *b'chol me'odecha*. In the future, this elevation will be constant — “a day that is entirely Shabbos,” when the world of *Tikkun* itself will ascend beyond refinement into the pure light of G-dliness. The discourse concludes by revealing that mitzvos — the “limbs of the King” — alone draw down the Essence of G-d. Torah comprehension, even the delights of Gan Eden, are but a radiance, a reflection. The mitzvos are rooted in *Kesser*, the supernal will, serving as 620 “pillars of light” that connect the infinite to the finite. Through them, the soul embraces the King Himself, not merely His garments or radiance. Thus, “If a man would give all the wealth of his house for love, he would be utterly despised”: intellectual delight, even in the highest paradise, cannot compare to the simple, essential bond achieved through action and love that seeks only Him — “and with You I desire nothing.”

Finally, in mystical language, this bond is described as the transformation from “This is my beloved” to “My sister.” Through mitzvos, Malchus (the feminine aspect) ascends beyond Chochmah (wisdom) into absolute oneness with the Divine Essence, becoming “a single point” beyond all emanation. Above, there is no outward flow, “for since it is occupied in absorbing, it does not emit.” This is the ultimate union — not comprehension or illumination, but merging being with Being itself.

Practical Takeaway

Worldly struggle is not a distraction from holiness but the very medium through which holiness is revealed. The *baal asakim* who prays after a day of labor, lifting his heart above the “many waters,” attains a love beyond limitation. Through mitzvos — simple deeds done with devotion — one draws not just Divine light but the Essence of G-d Himself. When the body, the mind, and even the struggles of earning a living are harnessed

Alter Rebbe
Torah Ohr
Parshas Noach
ביאור על הנ"ל

toward this goal, they become transformed into vessels of infinite unity. Every prayer, every act of kindness, every moment of faith amid challenge becomes an embrace of the Infinite.

Chassidic Story

The Alter Rebbe once traveled through a village and stopped at the home of a simple Jewish innkeeper. After the man served him, the Rebbe sat quietly as the innkeeper prayed *Maariv* with heartfelt tears, his voice trembling between the words. When he finished, the Alter Rebbe said softly, “Your prayer pierced the heavens.” The man, bewildered, replied, “But Rebbe, I don’t know what I’m saying — I only pray as I can.” The Alter Rebbe smiled and answered, “The angels understand the words; G-d understands the heart. When your heart burns from the toil of the day and still turns upward in love, your prayer rises higher than all the wisdom of angels.”

Therapeutic-Psychological Integration (TPX)

The Alter Rebbe’s Maamer can be seen as a profound map of spiritual psychology — describing not only the cosmic structure of *Tohu* and *Tikkun*, but the inner structure of the human psyche.

At the core lies a universal human tension: the yearning for transcendence (*Tikkun*) versus the chaos of unrefined passion (*Tohu*). Every person carries both. The soul, calm and integrated, knows harmony and clarity — it mirrors *Tikkun*. The body and emotional drives, full of desire and intensity, mirror *Tohu*: uncontained energy, abundant light but few vessels. The Alter Rebbe teaches that the goal is not to suppress this intensity but to redeem it. Just as the shattered world of *Tohu* becomes the source of the deepest vitality once repaired, so too our unregulated drives, when elevated, become the fuel for boundless love.

In therapeutic language, this is the movement from fragmentation to integration. A person often feels torn between higher aspirations and lower impulses, between the yearning for meaning and the pressures of survival. The Maamer reframes this tension not as pathology but as purpose. The descent of the soul into the body — into anxiety, work, and struggle — is a *descent for the sake of ascent*. Our stress, fear, and longing are not obstacles; they are the raw material of transcendence. When a person learns to bring G-d into the very experience of struggle — transforming the “many waters” of daily worries into rivers of devotion — those very emotions become channels for Divine connection.

The mitzvos, in this framework, represent grounding practices — tangible actions that connect the infinite to the finite, much like therapeutic rituals that anchor emotional energy into embodied expression. Speech in prayer parallels the verbal processing of therapy: articulating what is hidden. Shabbos, the day of ascent, symbolizes integration — the moment when all fragmented parts find rest and alignment in oneness.

The deeper teaching is that healing does not come from transcending human experience but from sanctifying it. The animal soul’s passions, when redirected toward meaning and connection, generate a love “beyond

Alter Rebbe**Torah Ohr****Parshas Noach****ביאור על הג'ל**

measure.” In trauma language, this is post-traumatic growth: the transformation of overwhelming energy (*Tohu*) into purpose and compassion (*Tikkun*).

Story

In a modern context, consider a man named Daniel — a small business owner burdened by endless stress. For years, he saw his exhaustion as proof of failure: too distracted for spirituality, too “worldly” for holiness. Then, during a quiet evening after work, he found himself whispering a short prayer with sincerity: “G-d, I’m doing my best — help me find You in all this.” Something shifted. He began to realize that his struggles were not outside of Divine service but part of it. Each act of honesty in business, every ethical choice under pressure, every small moment of gratitude was a mitzvah — a bridge between heaven and earth. His anxiety didn’t disappear, but it was no longer meaningless. It became, as the Alter Rebbe would say, *the very water that carries the ark*.

END NOTE]